

ב"ה. חידות לראש-השנה לאילנות תשס"ט

ד.

נשחמתי על יד פרעה – בשבוע חנוכה
ושמי על המסובב מופיע בחקיקה
תמצאוני במסכת "קידושין", להבדיל
ושלשת הברכות רמוזות בי – אושרי להגדיל.

ה.

מלאת גרעינים אנכי כרימון
אך לא במצוות – אלא בעוון
את עלי תפר החייט-הקדמון
וממני יצר מקצועות, המון.

ו.

האוכל ממני כזית, לשנינו זכות-קדימה
ממני פת-שחרית תסעד נפש עגומה
טועמיה להכיר האב - בה תועלת
אם נאכילנו שלשת-רבעי מהפסלת.

ז.

בר"ה לאדם ובר"ה לאילן
לשניהם הברה-משותפת
למסיבת מ"ו בשבט ולברכת "ולמלשינים"
תוצאה-משותפת

א.

זנבי אם נקטם – עדיין תם אנכי
ואם תחתוך לבבי התם - אקדישנו ל"אנכי"
דבשי להגיש לו אני מבכרת
הדבורה תחתי ישבה אף שאין לה כוורת.

ב.

אימתי קאתי מר – בו מצאתי דוד עבדי [וגו']
ויצילני משכני [שמחוץ לארץ] – הפושע-הדתי
ואז לכל המאכלים שבתורה, אתן "שיעור-דתי".

ג.

מקריבים ראשיתה למחרת יום-ההגדה
ומשתמשים בה לחקר החשודה
אינה נראית בלי עין-הרע
ובלעדיה - אי אפשר לבירה

ח.

גדל אני על עץ-החיים
שכנתי גדלה על עץ-הדעת
מלמד זכות אנכי גם על הרשעים
עת יעברו לפניו כבני-מרון.

ט.

משנינו הוציא מלכי צדק
ועשה מאתנו ח"ג
כי כל אחד משנינו
ממשפחתו צמח – אך חרג.

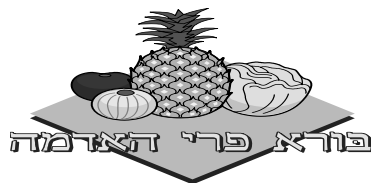
י.

במרכז-השבוע - אנו השלישיה
עלינו יברך הנשיא : שלישיה
ואין דעת חכמים נוחה הימנו
אך חתן כלבא-שבוע עוד מוסיף עלינו.

ספר דברים פרק ח

ו.
ה"חיטה" כמו ה"זית" יש להם זכות קדימה בברכות, כי שניהם צמודים ל"ארץ" ו"לחם לבב-אנוש יסעד" "אין התינוק יודע לקרא אבא עד שיטעום טעם-דגן" – מן ה"פ סלת".

ז.
בשכט ט"ו ובראש-השנה תוקעים טו...טו...טו... התוצאה המשותפת: "וכל [שבעת] המינים כרגע יאבדו".

ח.
"פרדס-רימונים" פירוש על ספר "עץ החיים" שכנתו בפסוק היא ה"תאנה" ה"רמון" נאכל ביום הדין לבני "מרון" ומלמד זכות על פושעי ישראל – מלאי מצות כרמון.

ט.
"ומלכי צדק הוציא לחם ויין" ראשי תיבות: "חיטה" – "גפן" = ח"ג "לחם" ממשפחת ה"מזונות", אך חורג בברכתו "יין" ממשפחת "העץ" אך חורג בברכתו

י.
במרכז רשימת "שבעת-המינים" גפן תאנה ודימון לדעת רבן גמליאל הנשיא מברך אחרי אלו "שלש ברכות" חכמים אינם מסכימים עמו ולדעתם רק "ברכה אחת מעין שלש" רבי עקיבא מוסיף עלים גם "אכל שלק".

א.
זנב-המילה "תמר" הלולב ה"תם" לבו של התמר=לו-לב בביכורים מביאים דבש-תמרים ולא דבורים דבורה הנביאה – תחת תומר דבורה

ב.
"בשמן קדשי משחתי" – מהזית ה"מר" פושעים שבך מלאים מצוות כ"רמון" –השכן לפני המלה "ארץ" בפסוק. שיעור "כזית" לכל מצוה דתית.

ג.
למחרת הפסח – מנחת העומר מ"שעורה" קרבנה של ה"סוטה" מ"שעורה" רק ב"עין-רעה" נראית "שעורה" וממנה מייצרים את משקה ה"בירה".

ד.
בשבוע חנוכה פרשת "מקץ": "ואקח את הענבים ואשחט אותם אל כוס פרעה" על הסביבון אותיות: ה.ג.פ.ן. משמש ל"קידוש" ול"הבדלה" ר"ת: געזונט, פרנסה, נחת...

ה.
תאנה מלאה גרגירים-קטנים נחשבת ל"עץ הדעת" החטא הקדמון. "ויתפרו עלי-תאנה" מהעץ בו חטאו וממנה "קציעות"[תאנים-מיובשות] לרוב.